

§ 8.

De i §§ 6 og 7 indeholdte Bestemmelser komme ogsaa til Anvendelse paa den kongelige Wildtbane. Den Jordbrugerens derefter tilkommende Ret kan ikke indskræntes ved nogen Kontrakt. Overtredelse af denne Ret fra Jordbrugerens Side anses som ulovlig Jagt.

§ 9.

Det er den jagtberettigede forbudt at drive Jagt paa anden Mands Gaardsmarker i Tiden fra 1ste Maj til Kornet er mejet og opbundet, dog med Undtagelse af Jagt efter Kron- og Daavildt samt Raavildt, naar Brugerens i Henhold til § 7 begærer, at den jagtberettigede skal staae ham Fred for forannævnte Wildt.

Ligeledes er det den jagtberettigede forbudt at jage eller søge efter Wildt i anden Mands Gaard, Gaardsplads, indhegnede Have og dermed i Forbindelse staaende indhegnede Vhstov eller i indhegnet Planteskole.

§ 10.

Den jagtberettigede er pligtig at godtgøre vedkommende al den Skade, som han ved at udøve eller lade udøve Jagt paa Ejendomme, som have i Eje eller Brug af andre end den jagtberettigede selv, paafører Ejeren eller Brugerens. Den jagtberettigedes Erstatningsansvar kan ikke indskræntes ved nogen Kontrakt.

§ 11.

Den jagtberettigede har Ret til fra sin Jagtgrund at fjerne omstreffende Hunde, paa hvilke Maade han bedst ved og kan, naar han forgæves har søgt at optage dem; skulde paagældende Hund derved komme til Skade eller endog omkomme, er dens Ejer ikke berettiget til nogen Erstatning. Er den jagtberettigede ikke Bruger af Grundens, kan han kun udøve denne Ret med Brugerens Samtykke, hvilket dog til enhver Tid kan tages tilbage. Optager den jagtberettigede Hunden, komme Reglerne i Loven om Mark- og Befried af 25de Marts 1872 til Anvendelse. Til at nedskyde omstreffende Hunde af Mynderacen uden for Brugerens Gaard, Gaardsplads eller Have behøver den jagtberettigede dog ikke Brugerens Tilladelse. Endvidere har den jagtberettigede Ret til paa sit Jagtdistrikt at nedskyde omstreffende Rætte.

Lov 30te Januar 1861 angaaende Forbud imod at medtage løse Hunde i Sægersborg Dyrehave m. m. forbliver fremdeles i Kraft.

Naar løsgaaende Hunde ihjelslæbe eller beskadige Wildt i Fredningstiden, er disses Ejer pligtig til at erstatte den jagtberettigede den Skade, der herved tilføjes hans Wildtstand.

§ 12.

Uvedkommende maa ikke færdes med Skydevaaben eller Hund paa anden Mands Jagtgrund uden for de Veje og Stier, der ere aabne for almindelig Færdsel, ej heller ved Badning paa Forstranden langs med anden Mands Jagtgrund. I Skove, hvad enten disse tilhøre Staten eller private, maa uvedkommende ikke færdes med Skydevaaben eller Hund uden for de gennem Skovene førende offentlige Veje.

Den, der har jaaret Wildt paa sin egen Jagtgrund, har ingen Rettighed dertil, naar det falder paa anden Mands Jagtgrund. Det er dog vedkommende tilladt at sætte sig i Besiddelse af Wildtet, naar det falder paa tilgrænsende offentlig Vej.